

La Llotja de La Vila Joiosa.

En el port de La Vila Joiosa tenen laseua llar quasi 50 vaixells de pesca, la majoria d'ells arrastrers.

La tradició marinera de la Vila, com criden a esta localitat els que estan familiaritzats amb ella, és antiga i sòlida. D'això dóna testimoni la seua confraria de pescadors, formada per tres-cents vint-i-cinc confreres en actiu .

En la llotja de La Vila es fabriquen 80 tones de gel tots els dies. Això dóna una idea de la importància d'este lloc, per on passa bona part de la pesca d'arrossegament de tota Espanya.

El lluç és l'espècie més venuda, però la diversitat és una altra de les seues característiques. Són freqüents també el llucet real, el polp, el rap, la gamba.

On millor es percep la varietat d'espècies i la qualitat del seu peix és en la llotja, on a les 5 de la vesprada comença una activitat frenètica, excepte al juny, quan es produïx la desocupació biològica: és la subhasta d'arrossegament.

La llotja sempre ha estat ací, en el barri de l'Arsenal, però no sempre va ser com es veu ara. Les veus dels compradors, misterioses i incomprensibles per als estranys, han deixat pas a la tecnologia.

Tot és més tranquil, més pulcre, potser.

Han canviat algunes formes, però el més essencial, la gent i el peix, segueix les normes no escrites de l'honradesa i la franquesa: el que es veu és el que hi ha.

En les grades, els compradors liciten a través d'un comandament a distància. El responsable llig les licitacions en una pantalla electrònica, i, en un gest, este encara humà, anota en un paper qui es queda la caixa.

Quan tot el peix està venut, s'arrosseguen les caixes, manejades amb habilitat per mitjà de ganxos.

Una espècie de processó; al cap i a la fi, consistix a passejar éssers inanimats, només que en esta desfilada, els protagonistes van ser vius i van tindre l'art que només la vida dóna.

Les caixes van a la trobada dels seus amos, en les mans dels quals no passaran molt de temps; l'objectiu és que passen de mà en mà i prompte arriben a una boca.

Però mentres arriba eixe moment, la imatge és paradoxal: peixos immòbils però en constant moviment. Els que van ser fugissers i esquius, segueixen, sense immutar-se els peus del seu major depredador.

Però la llotja inclús dóna més vida. Les dones s'encarreguen de netejar el peix i d'arrancar caps, segons siga el destí dels peixos, o de separar per talles. Les mans de les dones manipulen amb habilitat i atenció el peixos que els seus marits han portat a la llotja .

El treball pareix no acabar mai, les caixes van i vénen, cal portar-les als camions, buidar-les, llevar o posar gel, netejar,... tragar dalt i baix.

Només quan cada peix té el seu amo i partixen els camions camí dels mercats, es queda buit i en silenci el moll de la llotja de La Vila.